

ALTRES CLUBS DE POETES MORTS

Aurelio Beltrán*

Cinc Segles de la Universitat. John Maddox qüestiona la política científica de la UE i proposa reforçar la investigació bàsica en les universitats. Presa de possessió com a director de l'Institut d'Estudis Històrics de Londres. David Cannadine denuncia el declivi de les universitats d'Oxford i Cambridge. La desil·lusió dels professors britànics (enorme burocràcia interna, falta de fons, excessiu treball administratiu que els impedeix investigar, baixes retribucions) semblen la principal causa. "Second european report on science and technology indicators" (Comissió Europea). Encara que millora posicions, el nivell de la investigació en les universitats espanyoles deixa encara molt a desitjar en relació amb la resta de països europeus, el que potser no és estrany si es considera que Espanya ocupa un dels darrers llocs de la UE quant a inversió en investigació. Xavier Vives, director de l'Institut d'Anàlisi Econòmica del CSIC. L'impuls de la segona meitat dels vuitanta s'ha esgotat i el nombre d'investigadors preparats que no troben el lloc adequat, o no té perspectives de trobar-lo, en el sistema científicotècnic espanyol és gran. Notícies, opinions, aparegudes durant les darreres setmanes en els mitjans de comunicació. Guies de campanya: "... la inversió en R+D i innovació és un factor estratègic per al creixement econòmic, la millora de la competitivitat i...". Oficina de Ciència i Tecnologia de la Presidència del Govern. Després de vaivens diversos, fonts habitualment ben informades pareixen confirmar auguris passats (Juli Peretó, MÈTODE, núm. 13) de temps difícils per a la lírica científica.

Aquestes no són bones notícies. Hom dubtava si era solament la seua astènia primaveral, a més d'altres factors endògens, la que li torbava la percepció amb fantasmes de cansaments de companys en altre temps incombustibles. Si s'escampa el desànim, encomanadís, es podria ensorrar la paradeta. Hem viscut una dècada —una mica més— durant la qual en les universitats públiques, preses d'altres angoixes, sembla

que no s'ha percebut la investigació com a problema. Ans al contrari. El seu enlairament, que ha estat —malgrat tot— espectacular, ha contribuït a mitigar moltes mancances. No va ser la famosa mà, amb raó diuen que invisible —també ho era el no menys famós vestit de l'emperador—, la que ho va propiciar. Recursos públics i ingents dosis de feina eficaç i de voluntarisme al servei de conviccions i interessos que per fi trobaren vies, si més no, no massa constrenyidores.

Cinc Segles de la Universitat. Sinceres, sens dubte, i reiterades invitacions de les nostres autoritats acadèmiques a explorar el nostre passat, no com a refugi contemplatiu, sinó per comprendre els problemes del present i per ajudar-nos a planificar millor el futur. I una d'aquestes reflexions sobre el nostre present, mirant a un futur que ens atropella, podria versar sobre

**«CINC SEGLES DE LA
UNIVERSITAT. ÉS POSSIBLE QUE
PER PLANIFICAR MILLOR EL
FUTUR CALGA CONSIDERAR LA
VARIABLE INVESTIGACIÓ COM A
PROBLEMA. CONCEBRE NOVES
ESTRATÈGIES»**

si és raonable continuar considerant la investigació en les universitats públiques com una qüestió que abordaran i resoldran, atenent a les seues conviccions i interessos. Constatava Juli Peretó (MÈTODE, núm. 18) —és important el context— que "hi ha qui prefereix la comoditat de la llei de l'ANEP a l'adaptació a la llei del mercat". Tot sembla indicar que la fins ara visible, encara que

curta, mà dels poders públics convergeix ràpidament, en això sí, amb els intricats dissenys dels qui manegen els fils, sense que es perceben, alhora, senyals que apuntalen velles conviccions o nous interessos. Cinc Segles de la Universitat. És possible que per planificar millor el futur calga considerar la variable investigació com a problema. Concebre noves estratègies en què nous estímuls ens previnguen del mal britànic i ajuden a reactivar l'impuls que, segons sembla, s'esgota. Perquè si certament arriben els temps difícils per a la lírica científica no hajam de canviar els nostres departaments, els nostres instituts, els esvalotats clubs pletòrics de poetes, si no morts, perplexos.

*Departament de Química Inorgànica. Universitat de València